

РЕШЕНИЕ

№ 2149

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 24.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3210** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 6, ал.6 от Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имоти (ЗОСОИ) във връзка с чл. 145 - 178 Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. С. А. от гр. С. срещу отказ на Областния У. на област С. обективиран в писмо № 9433/31'09 от 25.03.2010 г., с което е отказано да бъде заплатено обезщетение на жалбоподателя за искане по реда на чл.3,ал.3 от ЗОСОИ.

В жалбата се твърди, че процесния административен акт е незаконосъобразен, неправилен и необоснован. Моли да бъде постановено решение, с което бъде отменен обжалвания административен акт. Моли да му бъдат присъдени направените разноски. Ответникът – О. У. на Област С., чрез пълномощника си юрисконсулт А моли да бъде оставена без уважение подадената жалба. Моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Предмет на обжалване е изричен отказ на Областния У. на област С. обективиран в писмо № 9433/31'09 от 25.03.2010 г., с което е отказано да бъде заплатено обезщетение на жалбоподателя за искане по реда на чл.3,ал.3 от ЗОСОИ. Налице са всички белези на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. Обективирано е изрично волеизявление за отказ да се извърши плащане на обезщетение по подаденото заявление, т. е. да се издаде документ с правно значение, който отказ е мотивиран с посочените в писмото обстоятелства – изтичане на срока за подаване на искания за

обезщетение по чл. 3, ал.3 от ЗОСОИ. С него се засягат правата на жалбоподателя и актът подлежи на съдебно оспорване.

Тъй като по делото не са представени доказателства оспорения административен акт да е бил връчен на жалбоподателя, а освен това и в него липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, то е приложима разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК, която гласи, че съответният срок за обжалване (в случая 14-дневен) се удължава на два месеца, или жалбата е подадена в законоустановения срок. Ето защо, съдът счита, че така подадената жалба е допустима - като подадена в срок, в предвидената от закона писмена форма и от лице - надлежна страна, която с оглед на гореизложеното, има право и интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като административният съд, след като взе предвид представените по делото писмени доказателства и съобрази становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по заявление от З. С. А. вх. № 9433/31 от 26.11.2009 г., с което моли да бъде обезщетен по реда на ЗОСОИ за къща – едноетажна нова, плевня и дворно място, които са останали на територията на Г и са послужили за погасяване на държавен дълг, съгласно Спогодбата от 1964 г. за уреждане финансовите въпроси и икономическо сътрудничество между НРБ и Кралство Г от собственика С С Перньов (Пернов) бивш жител на с. Кара кьой, Драмска община, М. От представените по делото Удостоверения за наследници с №№ 000814/20.03.2007 г., 000818/20.03.2007 г., 000813/20.03.2007 г., 000815 от 20.03.2007 г. и 000816 от 20.03.2007 г. – всичките от община Р, е видно, че жалбоподателя е наследник на общия наследодател С С Перньов (Пернов). По така направеното искане административният орган се е произнесъл с оспорването в настоящето производство писмо, с което е отхвърлено искането му за признаване правото на обезщетение по чл.6, ал.1 от ЗОСОИ за незаконно отнет имот представляващ едноетажна къща с двор и плевня. Мотивите на административния орган са, че заявителя е пропуснали срока по чл. 6, ал. 1 от ЗОСОИ.

Видно от приложената административна преписка, жалбоподателя е сезирал административния орган с искане за обезщетяване по реда на ЗОСОИ вх. № 9433/31 от 26.11.2009 г. В чл. 6, ал. 1 от ЗОСОИ (ДВ, бр. 107 от 18.11.1997 г.), законодателят е предвидил едногодишен срок от влизане на закона в сила, в който правоимащите могат да направят искания за обезщетяване пред съответните административни органи по чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗОСОИ. Съгласно § 12 от ПЗР на ЗИД на ЗОСОИ, ДВ, бр. 9 от 2000 г. сроковете за предявяване на искания за обезщетения по чл. 3, ал. 3 от ЗОСОИ се възстановяват и се продължават до 31.03.2000 г. Срокът е преклузивен по своя характер и това означава, че с изтичането му се погасява материалното право да се иска обезщетение по предвидения в закона ред, като без значение е дали имуществото, с което претенцията е обвързана, е движимо или недвижимо. Причините, поради които дадено искане не е предявено в указания срок са без правно значение и каквито и да се те не могат да обосноват нито възобновяване на срока, нито са основание за разглеждане и уважаване на същото. Поради това при установените данни, че процесното заявление е подадено на 26.11.2009 г., тоест повече от 9 години след изтичане на законоустановения срок, правилно административният орган е постановил оспорвания административен акт.

Ответникът претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед отхвърлянето на жалбата и при направено от ответника искане за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, такова следва да му се присъди, съобразно изхода на спора. На основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да е в размер на 150,00 /сто и петдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр.4 от АПК и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд – С. - град, II отделение, 3б състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. С. А. от гр. С. срещу отказ на Областния У. на област С. обективиран в писмо № 9433/31'09 от 25.03.2010 г.

ОСЪЖДА З. С. А. от гр. С. да заплати на Област С. сумата от 150 /сто и петдесет/ лева - разноси в настоящото производство за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: